

Kondor Katalin: Várunk, egyre csak várunk

2024 december 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
értékelve

Még nincs

Mérték

Tehát semmi sem lehetetlen. Reménykedjünk.

Advent van, és mint minden esztend?ben, most is Jézus Krisztus megszületésére emlékezik s az Úr eljövetelére

várakozik a keresztény világ. Családi és közösségi ünnep is ez a decemberi id?szak, hiszen a karácsonyra való készül?dés idején a templomban ismer?sökkel is találkozunk. Várjuk is mind a családi, mind pedig a baráti találkozókat. S bármilyenek is a hétköznapok, ilyentájt már valahogyan benne van a leveg?ben az ünnep. Az ünnep közelsége, a készül?dés izgalma és a várakozás beteljesülésébe vetett bizalom.

Mégis, ez a mostani ünnep nagyon más, mint a többi. Mert a világnak ez a fele, ahol mi élünk, a békére vár, amelyet már jó ideje bizony hiába várunk. Várni remény nélkül nem jó. Legfeljebb akkor, ha az, amit, akit várunk, már nagyon közel van. Mondjuk azért, mert leszállt már vele a repül? a ferihegyi betonra, s már közel a szül?i ház. Jó várni azt is, hogy baj nélkül világra jöjjön a család legifjabb tagja, jó várakozni, amikor tudjuk, hogy minden barátunk, ismer?sünk örömmel készül az ünnepre, s még a messzi földön tanuló unokánk is megérkezik. Mindez ünnepi várakozás. Csakhogy mi most a békére várunk, szorongással a szívünkben. Mert nemigen akar megérkezni, a háborús hiénák meg egyre csak acsarkodnak. Ugyanis – Vörösmartyval szólva –: „Háború van most a nagy világban, / Isten sírja reszket a szent honban.” Mi tehát háborús karácsonyra számíthatunk, mert a béke immár sok-sok hónapja nem akar eljönni. Mert sokan nem akarják, hogy eljöjjön. S oda jutottunk, hogy az élet, ez a furcsa élet azt hozta el nekünk, hogy pusztán egyetlen emberben, egy világi emberben reménykedünk, aki elhozhatja azt, amire várunk, a békét, mert ? megígérte. Egy világhatalom jelenlegi els? embere ?, nem pedig Krisztus. Abszurd helyzet ez, vitathatatlanul. ? nem más, mindenki tudja, hanem az Egyesült Államok frissen megválasztott elnöke, Donald Trump. Aki – fölényesen nyert ugyan, de még nem gy?zött, hiszen elképzeléseit egyel?re nem tudhatja megvalósítani, mert az Egyesült Államokban, amely – mellesleg érdemtelenül – oly büszke jogállamiságára, hogy elt?ri, a frissen megválasztott elnök béna kacsaként kénytelen nézni, hogy gy?zelme után jó két hónapig, a saját beiktatásáig, a vesztes, ez esetben a korábbi elnök, még a legnagyobb abszurditásokat is elkövetheti, s a világháborút is ráhozhatja az emberiségre. Mert ilyen a törvény. S most itt tart a világ, hiszen napok óta tudhatjuk, hogy Biden – pontosabban a háttéremberei – szorgosan uralkodnak, intézkednek. S ami egy gondolkodni próbáló embert igencsak megdöbbenthet, az nem más, minthogy tudomásul kell vennie, hogy rabszolgasorba süllyesztették. Ugyanis egyetlen demens, háborús hiénákkal körülvett ember lángba boríthatja a Föld jelent?s részét.

Nem erre az „ajándékra” vártunk és várunk 2024 adventjén. Ám látnunk kell, hogy tehetetlenek vagyunk. Valamikor, vallásfilozófiai órákon azt tanultuk, hogy a társadalom békéjét és egyensúlyát a teológia által szentesített erények biztosítják. Nos, aligha vitatható, hogy a Földön sem béke, sem egyensúly nincs, valahogy nem jött össze. Mert fütyülünk a szentesített erényekre.

A teológia jeles tudósai szerint az utolsó ítéletet az Antikrisztus eljövetele el?zi meg, amelynek legfontosabb el?jelei mindazon jelenségek, amelyek egyben a legnagyobb b?nök is. Mint például a rossz kiteljesedése, a hitetlenség, a cinizmus, az erények és a szeretet eltünése. A sor folytatható, hiszen ezeket a jelenségeket mindennap tapasztalhatjuk. Arra pedig, hogy mire várunk, s miért nem teszünk a fentebb emlegetett jelenségek ellen, nos arra hitelesen nem tudnék válaszolni. Azt viszont tudom, ha úgy tetszik, tapasztalatból, hogy még a pocsolya is tükrözi az eget, amikor megsz?nik a zápor. Tehát semmi sem lehetetlen. Reménykedjünk.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló